

het inkt-gen

woord: Silvia Verhoorsel beeld: Willem Wouterse

Wat doen Greg (49) en Jim (29) Orie allebei het liefst? Mensen blij maken met mooie tatoeages. Ze zetten op ongeveer dezelfde leeftijd hun eerste plaatje. Greg Orie is eigenaar van Dragon Tattoo. Zijn zoon Jim opende in augustus vorig jaar zijn eigen shop, Lighttown Tattoo.

Greg: "Ik was vijftien toen ik voor het eerst met inkt een stip bij mezelf zette en ik was meteen verkocht."

Jim: "Op mijn twaalfde mocht ik bij mijn vader mijn eerste tatoeage zetten. Op zijn scheenbeen staat een omgekeerd hartje. Drie jaar later kreeg ik van mijn vader mijn eerste tatoeage. Met de mannen van de shop waren we in Ierland. Daar tatoeëerden we allemaal het Ierse symbool, een klavertje drie."

En nu een eigen shop. Wat is het belangrijkste dat je van je vader geleerd hebt dat je meeneemt?

Jim: "Mijn vaders visie op tatoeëren. Het gaat vooral om mensen. Hij heeft me altijd laten zien dat iedereen zich prettig moet voelen. Als geen ander weet hij mensen op hun gemak te stellen."

Greg: "Met mensen om kunnen gaan is de allerbelangrijkste eigenschap die een tatoeëerder moet bezitten. Er komen veel verschillende mensen in onze shop met hele verschillende achtergronden en wensen. Die moet je respecteren."

Jim: "Ik hoop dat ik met mijn eigen shop hetzelfde kan bereiken als mijn vader met Dragon. Er hangt een goede sfeer, er wordt hard gewerkt en we maken mensen blij."

Wat vindt pap ervan dat zijn protegé het nest verlaten heeft?

Greg: "Na twaalf jaar fulltim samen-gewerkt te hebben, is het beter dat hij eerst leert zijn eigen schip te besturen. Hij kent de kneepjes van het vak wel, maar het is toch anders om het echt voor jezelf te doen."

Jim: "Ik ben gewoon onderaan begonnen. Ik heb nooit iets anders willen worden, maar dacht er veel te makkelijk over in het begin. Eerst moest ik poetsen in de zaak en rondjes, streepjes en spiraaltjes tekenen tot ze perfect waren."

Greg: "Tatoeëren is een ambacht. Vakmanschap gebouwd op tradities. Pas als je goed hebt leren tekenen, kun je een eigen stijl ontwikkelen. En die heeft hij nu. Jim maakt mooi werk en wordt nog steeds beter. Het heeft misschien lang geduurd voordat ik dat uitsprak, maar dat was vooral om hem te stimuleren. Als ik er ooit mee stop, dan klop ik weer bij hem aan."

Gaat Jim dan terug op het oude nest?

Jim: "Ik zou in elk geval beide shops aanhouden. Ik zou nooit willen dat Dragon dicht zou gaan. Dragon is een familie en die moet voort blijven bestaan."

Greg: "Geen idee wanneer ik van plan ben te stoppen. Ik hou van mensen en van tatoeages. Doe wat je doet vanuit je hart, dan komt de rest vanzelf goed."

Zelfs opa wil tegenwoordig tatoeage

Greg Orie, één van de bekendste tatoeëerders van Nederland, doet zijn zaak Dragon Tattoo over aan zijn zoon Jim. Zelf kende Greg in de jaren tachtig een wat minder soepele start.

Diede Hoekstra
d.hoekstra@ed.nl
Eindhoven

Hij was nog maar een tiener toen Greg Orie zijn eerste tatoeage zette. Bij gebrek aan proefpersonen deed hij dat maar bij zichzelf. Met draad, naald en inkt vereeuwigde hij de naam van Elvis op zijn arm. „Later ook bij een vriendje en toen wist ik: dit is wat ik wil gaan doen.”

Inmiddels is Greg 52 jaar en heeft hij al 32 jaar een tattoo-shop in Eindhoven. Het in heel Nederland bekende Dragon Tattoo. Eerst aan de Hoogstraat en sinds 2010 aan de Kerkstraat. Per 21 augustus doet hij de zaak over aan zoon Jim (31). Zelf behoudt Greg een ruimte boven de zaak waar hij verder gaat met zijn specialisatie in spirituele tatoeages.

Zoon Jim is net als Greg verslingerd aan de tattoos en al sinds zijn veertiende werkzaam in de zaak. Eerst achter de kassa, maar inmiddels ook al heel wat jaar als tatoeëerder. Natuurlijk opgeleid door vader Greg die in Nederland geldt als één van de betere in het vak.

Waar Jim gladjes het vak inrolde, was dat bij Greg wel anders. „Niemand vertelde je iets. Je had in Eindhoven maar twee tatoeëerders en, bang voor concurrentie, werd je met vragen gewoon weggestuurd. Het was een soort geheim genootschap. Niemand wilde bijvoorbeeld vertellen waar de machines om tat-

▲ Greg en Jim Orie in hun zaak aan de Kerkstraat. FOTO TON VAN DE MEULENHOF/FOTOMEULENHOF

tuurlijk. Een man die de naam van zijn doodgereden kind wil laten tatoeëren. Dat blijft je wel bij. Vijf jaar later loopt-ie weer binnen en vraag ik hem hoe het gaat. Hij was verbaasd dat ik het nog wist. Ja wat denk je dan? Zoiets raakt je wel. Ik vind het nog steeds bijzonder dat ik zo'n intiem moment met mensen mag delen. Voor mensen is het een manier om een gebeurtenis letterlijk een plekje te geven.”

Een lijn in de verzoeken van klanten is nauwelijks te ontdekken, zo concluderen de twee. Jim: „Na al die jaren schrik je zo snel niet meer. De ene laat twee b's op zijn billen zetten, de ander een mooie pin-up op de schouder. Soms zit er een diepe betekenis achter, maar vaak kiezen ze gewoon wat ze mooi vinden. De regels zijn duidelijk. Geen haatdragende of racistische tattoos. Verder kan bijna alles.”

Het beeld dat mensen van tattoos hebben, is door de jaren heen vaak veranderd. „Eind 19de eeuw liep het halve koningshuis met een tatoeage rond”, weet Greg. „In de Tweede Wereldoorlog kregen Joden in concentratiekampen een nummer op hun arm getatoeëerd. Dat heeft nog lang een negatieve uitwerking gehad op het imago van tatoeages.”

Inmiddels is de tatoeage in de meeste lagen van de bevolking geaccepteerd. „We krijgen klanten die al heel lang met het idee rondlopen maar nu pas durven”, zegt Jim. „Laatst heb ik nog de arm van een man van 74 vol gezet.”

Een klant van 68 ging nog iets verder. Greg: „Bij hem heb ik een Japanse body-suit gezet. Op het strand schaamde hij zich altijd voor zijn oude huid. Nu trok hij zijn kleding uit en had hij volop aanspraak over zijn tatoeages. Hij bloeide op.”

Wat betreft de leeftijd hanteren ze bij Dragon geen maximum leeftijd. Een ondergrens is er wel. Minimaal 16 jaar. Dat betekent dat de oudste dochter van Jim nog even geduld moet hebben. „Ze is nu 15 maar kan niet wachten voordat ze haar eerste mag laten zetten. De jongste van zes plakt zich ook al vol met plakplaatjes. Ook wat dat betreft is het anders dan vroeger. Ik weet nog dat sommige vriendjes niet mochten komen spelen omdat mijn vader vol tattoos stond. Daar hebben mijn kinderen geen last meer van.”

Tattoo voor goede doel

Tijdens de officiële overdracht van Dragon Tattoo op 21 augustus kunnen bezoekers er zich laten tatoeëren voor het goede doel. Greg en Jim worden hierbij vergezeld door andere tatoeëerders uit binnen en buitenland. De Def Americans zorgen voor de muziek. De opbrengst van de dag gaat naar het project Sisters for Sisters. Een project in Nepal waar men zich inzet om meisjes op school te houden.

toos te zetten te koop waren. Tegenwoordig zijn ze met een druk op de knop op internet te bestellen. Destijds betaalde je 10.000 gulden voor alleen een adres.” Na drie jaar zoeken had Greg toch zijn apparatuur. „En dan begint het eigenlijk pas. Omdat niemand wilde helpen, liet ik ze maar tatoeages bij mezelf zetten. En dan goed oppletten hoe ze werken. Beetje bij beetje leerde je weer wat bij.”

Omdat het zo'n gesloten wereldje was, telde Nederland in die tijd maar een stuk of twintig tatoeëerders, zo vertelt Greg.

„Nu heb je er alleen in Eindhoven al het dubbele. In heel Nederland zijn het er meer dan 3.500. Als ik hier in Eindhoven rondkijk, zie ik veel goede maar ook een

hoop bras. Wie een tattoo wil zetten doet er goed aan de shops even te vergelijken op internet.”

„Een blinde kan zien waar je dan niet moet zijn”, vult Jim aan. „We krijgen ze hier weleens in de winkel. Dan probeer je er nog iets van te maken, maar soms is het onbegonnen werk.”

Greg: „En juist omdat tatoeages iets blijvends zijn, is het belangrijk dat het precies zo wordt als iemand in gedachten heeft. Vaak hebben mensen een bijzondere reden waarom ze een tattoo zetten. Er komen hier in de shop veel mooie verhalen voorbij. Maar ook leed na-

Dragon Tattoo
Zoon neemt landelijk bekende zaak over van zijn vader

TATTOO CLUB HOLLAND

JIMMY ORIE

De Ster van Tattoo Sunday

De geluidsinstallatie liet het in de laatste uurtjes van Tattoo Sunday afweten. Ik de benedenzaal in om met luide stem de opgegeven kandidaten te manen naar de jurykamer te gaan.

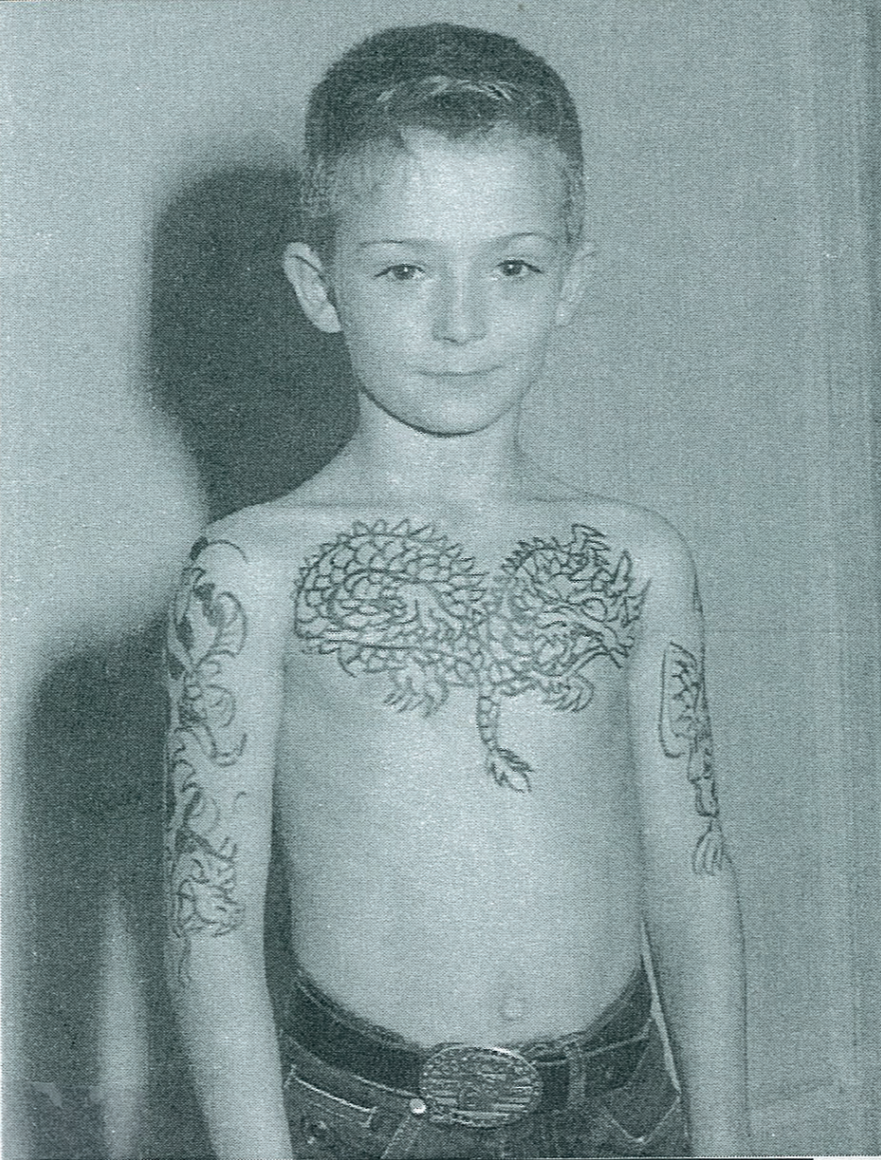
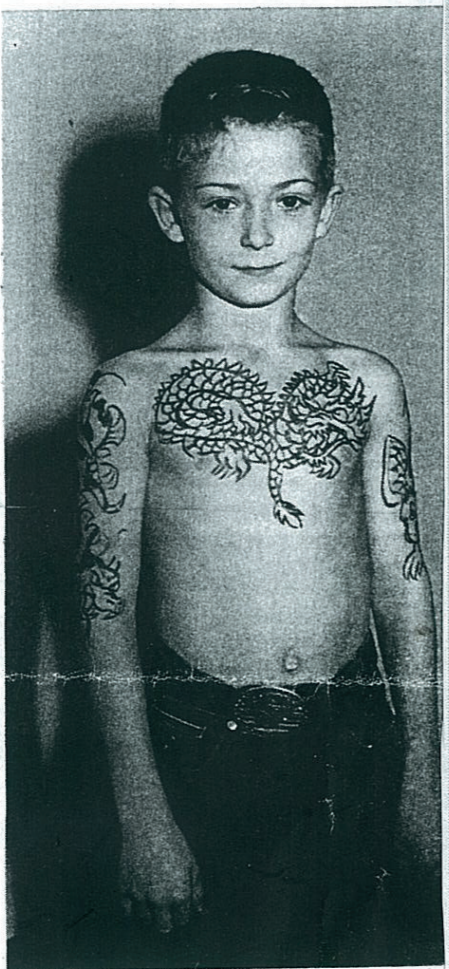
Een assistent van Tattoo Greg, uit Eindhoven, zegt, wijzend naar een met bodypaint getatoeëerd jongentje, "kan hij ook mee doen". "Natuurlijk, kom maar mee". Wij met z'n drieën naar boven. Wedstrijdleider, jury en presentator Rinus Souisa ingelicht. Jimmy laten inschrijven en laten wachten tot het zijn beurt was om gejureerd te worden. Enkele deelnemers ontfermden zich over Jimmy, die het allemaal heel onbevangen over zich heen liet komen.

De presentatie.

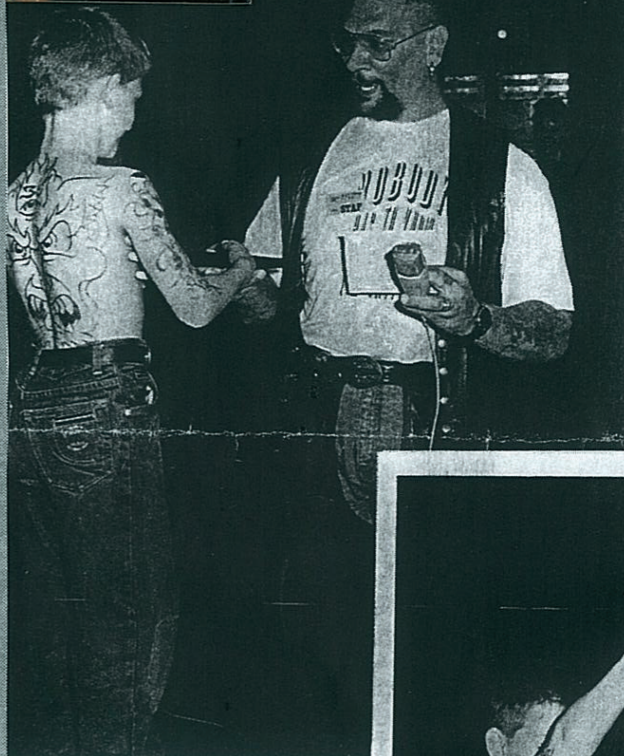
Afgesproken was dat Jimmy op het eind van de presentatie uit de coulissen zou worden gehaald. Daar bekende hij, dat hij knap zenuwachtig was. Jimmy werd afgeroepen. Een daverend applaus was zijn deel. Niemand heeft zo'n ovatie gehad. Jimmy kreeg de speciale juniorprijs uitgereikt.

Na afloop vertelde hij mij dat hij heel erg blij was gemaakt. Jimmy we hopen je nog vele jaren te zien en te volgen naar volwassenheid. Prima zoals jij je presenteerde.

Bob van Leeuwen.

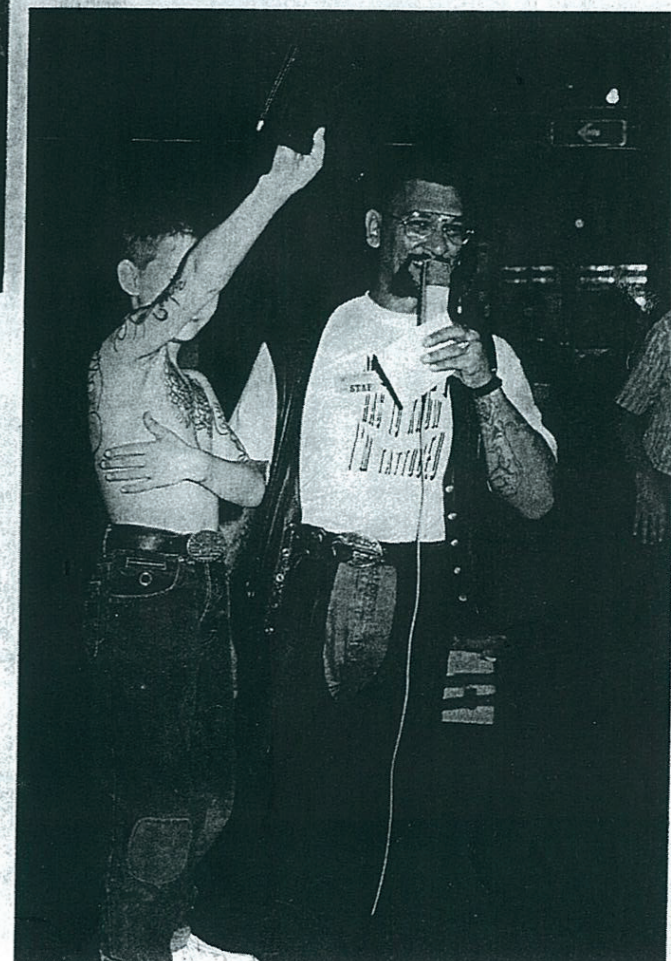
48

Prijsuitreiking door de presentator Rinus Souisa.

Een blije Jimmy Orie toont zijn prijs.

De tijd dat tattoos voorbehouden waren aan zeelieden en motorbendes ligt lang achter ons. Productiemedewerkers, advocaten of verpleegkundigen, jong en oud, Jim Orië ziet alle geleidingen uit de samenleving binnenstappen in de zaak van hem en zijn vader. "Tattoos zijn inmiddels volkomen ingeburgerd, en voor iedereen is er een passende stijl. Dat wil echter niet zeggen dat we zomaar alles zetten."

Jimmy's vader Greg startte zo'n 26 jaar geleden met het Dragon Tattoo vanuit zijn huis in Eindhoven. Nu is het een gerenommeerde zaak waar mensen uit heel Nederland en daarbuiten op afkomen. Jimmy is van kindsaf aan besmet met het tattoo-virus. "Maar dat betekent niet dat het voor mij vanzelf ging. Natuurlijk krijg je veel mee. Maar ik moest gewoon onderaan beginnen. De eerste tijd heb ook ik de rotklusjes gedaan: poetsen, de was, bood-

schappen. Ondertussen leerde ik het vak door te kijken, boeken te bestuderen, tekenen, vragen en luisteren. Mijn eerste professionele tattoo zette ik pas na drie jaar. Eerder heb ik natuurlijk wel geoefend op vrienden, familie en ieder gewillig slachtoffer."

Zenuwen

Dragon Tattoo is een mooie zaak. Wie binnenstapt wordt verrast door de openheid, het licht en de kleur-

rijke inrichting. Tegelijkertijd galmt rock 'n roll uit de speakers, stuit je op een stoere bar en staart een opgezet hoofd van een os je tegemoet vanaf de achterwand. "Nog veel mensen hebben het idee dat tattoo-shops per definitie griezelig zijn en bemand worden door mannen met leren jacks en baarden. Maar dat is niet het geval. Wij richten ons bijvoorbeeld uitdrukkelijk op een breed publiek en willen ons niet beperken. Bovendien kampen mensen die voor de eerste keer binnenstappen toch vaak met lichte zenuwen. Een hygiënische uitstraling en een vriendelijke ontvangst, gewoon met een kopje koffie en een comfortabele bank, is dan wel op zijn plaats. Aan de andere kant zijn we ook niet modisch; je komt hier wel voor een tattoo dus het mag ook wat uitstralen. Je krijgt kortom de klanten die je aanspreekt, en dat geldt ook voor ons."

Persoonlijk

De sfeer bij Dragon Tattoo is niet het enige dat mensen uit de wijde omgeving trekt. Het is ook de kwaliteit van het werk. En voor wie daarbij als eerste denkt aan een vakkundig gezet vliedertje op de schouder, is aan het goede adres.

Jimmy: "Dat doen we natuurlijk ook, net zoals Chinese karakters of sterren op de onderarm als die in zijn. Toch denken we hier niet in trends, maar in stijlen. Iemand komt hier voor Japans, Old School of Black and Grey, of voor een van de tribal stijlen zoals Maori, polynesisch of noem maar op. De kunst van het tatoeëren gaat eeuwen terug. Op die tradities bouwen wij voort, we ontwikkelen onze kunde en inzichten binnen stijlen en daarmee die stijlen zelf. Als mensen binnenkomen met een bepaald idee, werken wij dat uit binnen hun stijlvoorkeur. Zo ontstaat iedere keer iets unieks en persoonlijks. Of iemand nu een afbeelding van zijn hond op zijn schouder wil, een Koi op de rug, of een Maori stuk op de bovenarm, het kan, maar wij zijn degene die het ontwerpen. Dat doen we natuurlijk in samenspraak met de klant. Een tattoo heb je voor de rest van je leven en wij willen kwaliteit leveren. Als iemand met mooie boeddhistisch tekenen aan komt zetten, dan begrijp ik dat. Maar dat teken staat wel voor iets en wordt in een bepaalde traditie gebruikt. Bovendien moet het bij een persoon passen. Als dat zo is dan heb je er ook het meeste plezier van."

Billen

Jimmy en zijn collega's hebben zich ieder gespecialiseerd in een stijl. Iedereen kan in principe van alles, in de praktijk beperken ze zich tot dat wat ze het beste kunnen. "Daarmee halen we er het maximale uit voor de klant, maar ook voor onszelf. Tatoeëren is meer dan plaatjes overtrekken. Wie niet op papier tekenen kan, moet er natuurlijk op de huid niet aan beginnen. Zonder tekentalent kom je er niet, maar

vooral inzet, interesse en toewijding heb je nodig om een goede tatoeëerder te worden. Huid strekt en beweegt, en wordt samen met je oud. Het is al met al een kunst met levend materiaal te werken, net zoals "nee" zeggen ook een kunst is. Als een klant die Bob heet een grote B op iedere bil wil, dan doen we dat. Wil een ander "Hier had uw advertentie kunnen staan" op zijn kont of houdoe op

"ALS JE HET GOED DOET, KRIJG JE NOOIT SPIJT"

zijn rug, prima. Maar als iemand van ons vraagt tegen ons gevoel, tradities of stijlen in te gaan doen we dat niet. En mensen kunnen hier pas terecht vanaf hun zestiende. Jonger doen we niet, ook niet als de ouders erbij zijn, hoewel dit wettelijk wel mag. Ook zullen we niemand helpen die heeft gedronken, die mag een afspraak maken voor een later tijdstip. En als iemand de naam van zijn liefde wil vereeuwigen vragen we wel even of hij of zij dat wel zeker weet, immers: 'a tattoo lasts longer than romance.'

Of Jimmy nog tips heeft voor de lezers van IDEE Magazine die denken aan het nemen van een tattoo. "Absoluut. Denk goed na en weet wat je wilt, maar ben dan ook niet bang om binnen te stappen bij een goede zaak. Natuurlijk is het geen pijnloos proces en spannend. Maar als je het goed doet - een echte tattoo laat zetten die bij je past en betekenis heeft - krijg je nooit spijt. Die tattoo wordt gewoon mooi oud met jou. Pas echter wel op: één keer proeven betekent vrijwel altijd dorst naar meer. Zo'n negentig procent van onze klanten komt terug."

(1) www.dragontattoo.nl

IDEE

MARJES DEKKERS:
LINGRIE GEEFT SEKSUALITEIT
TERUG AAN DE VROUW

CAS SPIJKERS ACADEMIE:
TWEELVIJVER VAN
NIEUWE GENERATIE TOPCHEFS

BELEEF HET
NIEUWE ARTS SPORTIEK:
FUNCTIONEEL, TRENDY EN HIP

